

19. DE OOGST IS GROOT

- Marcus:**
(5:21) Toen Jezus met de boot weer naar de overkant was gegaan, verzamelde zich aan de oever van het meer een grote menigte om Hem heen.
- Matteüs:**
(9:18a) Terwijl Hij hen toesprak, kwam er een overste naar Hem toe.
- Lucas:**
(8:41b-42a) Jaïrus was een leider van de synagoge.
Hij viel op zijn knieën voor Jezus' voeten en smeekte Hem om naar zijn huis te komen, omdat zijn enige kind, een dochter van ongeveer twaalf jaar oud, stervende was.
- Marcus:**
(5:23-24a) 'Mijn dochtertje zal sterven,' zei hij en smeekte Hem dringend, 'tenzij U komt en haar de handen oplegt, zodat zij gezond wordt en zal leven.'
Jezus ging met hem mee, en een grote menigte volgde Hem.
- Lucas:**
(8:42b-43a) De menigte verdrong zich om Hem heen.
Er kwam achter Hem een vrouw naar Hem toe.
Ze had twaalf jaar lang aan bloedverlies geleden wat niemand kon genezen.
- Marcus:**
(5:26-28) Ze had erg geleden onder de vele doktersbehandelingen en had alles wat ze bezat uitgegeven zonder er enige baat bij te hebben – het was alleen maar erger geworden en zij had over Jezus gehoord.
Ze kwam uit de menigte achter Hem staan en raakte zijn mantel aan.
'Want,' had ze gezegd, 'als ik zijn kleren maar aanraak, zal ik genezen worden!'
- Lucas:**
(8:44) Zij raakte de kwast van zijn mantel aan en onmiddellijk stopte haar bloeding.
- Marcus:**
(5:29-30) Meteen hield de bloeding op, en ze voelde in haar lichaam dat ze was genezen van de ellende.
Jezus voelde direct dat er kracht van Hem was uitgegaan en keerde Zich om in de menigte.
'Wie heeft mijn kleren aangeraakt?' vroeg Hij.
- Lucas:**
(8:45b) Toen iedereen het ontkende, zei Petrus: 'Meester, heel de menigte duwt tegen Je aan!'
- Marcus:**
(5:31-32) Zijn discipelen zeiden tegen Hem: 'Je ziet hoe de menigte tegen Je aan duwt en toch vraag Je "Wie heeft Mij aangeraakt?"'
Maar Jezus keek rond om haar te zien die het had gedaan.
- Lucas:**
(8:46) 'Iemand heeft Mij aangeraakt,' zei Jezus, 'want Ik weet dat er kracht van Mij uit ging.'
- Matteüs:**
(9:22a) Toen Hij Zich had omgedraaid en haar had gezien zei Hij tegen haar: 'Dat is moedig, dochter!'

- Lucas:**
(8:47-48a) Toen de vrouw zag dat zij niet langer onopgemerkt was, kwam ze bevend naar voren en boog neer voor zijn voeten. Voor het oog van alle mensen vertelde ze Hem waarom ze Hem had aangeraakt en hoe zij onmiddellijk was genezen.
- Marcus:**
(5:34-36a) Hij zei tegen haar: 'Dochter, je vertrouwen heeft je genezen. Wandel in vrede en wees gezond – vrij van je ellende!' Terwijl Hij nog sprak, kwamen er mensen van de synagogeleader zeggen: 'Uw dochter is gestorven, waarom zou u de meester nog lastigvallen?' Jezus hoorde wat er werd gezegd en zei tegen de synagogeleader: 'Wees niet bang.
- Lucas:**
(8:50b) Vertrouw alleen, en zij zal genezen worden!'
- Marcus:**
(5:37-38) Hij stond niemand toe met Hem mee te gaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. Toen zij bij het huis van de synagogeleader kwamen, zag Hij veel ontredde, gehuil en geween.
- Matteüs:**
(9:23b-24) Hij zag de fluitspelers en de menigte die het rumoer veroorzaakten en zei: 'Vertrek! Want het meisje is niet dood, ze slaapt.' Zij begonnen Hem uit te lachen.
- Marcus:**
(5:40b-41) Toen Hij hen er allemaal uit had gezet, nam Hij de vader en moeder van het meisje en zijn metgezellen met Zich mee, en ging de kamer binnen waar het kind was. Hij pakte de hand van het meisje vast en zei tegen haar: 'Talitha, koem!' - vertaald is dat: 'Meisje, Ik zeg je: sta op.'
- Lucas:**
(8:55a) Haar geest keerde terug en ze stond meteen op.
- Marcus:**
(5:42b en 43b) Zij liep rond en zij waren buiten zichzelf van verrukking. Hij zei dat zij haar iets te eten moesten geven.
- Lucas:**
(8:56) Haar ouders waren verbijsterd. Hij gebod hen niemand te vertellen wat er was gebeurd.
- Matteüs:**
(9:26-34) Maar dit nieuws verspreidde zich door dat hele gebied. Toen Hij weer verder trok, werd Hij gevolgd door twee blinde mannen die riep: 'Ontferm U over ons, Zoon van David!' ¹
- Toen Hij thuisgekomen was, kwamen de blinden naar Jezus toe. Jezus zei tegen hen: 'Vertrouwen jullie erop dat Ik dat kan doen?' 'Ja, Heer,' zeiden zij tegen Hem. Toen raakte Hij hun ogen aan en zei: 'Laat het gebeuren overeenkomstig jullie geloof!' En hun ogen werden geopend.
- Jezus zei nadrukkelijk: 'Let erop dat niemand het te weten komt!' Maar toen ze vertrokken, maakten ze Hem toch bekend in heel dat gebied.

25. DE VERHEERLIJING OP DE BERG

- Matteüs:**
(16:13) Toen Jezus aankwam in het gebied van Caesarea Filippi vroeg Hij zijn discipelen:
‘Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?’
- Lucas:**
(9:18) Toen Hij aan het bidden was, alleen met zijn discipelen, vroeg Hij:
‘Wie zegt de menigte dat Ik ben?’
- Matteüs:**
(16:14a) Zij zeiden: ‘Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia en weer anderen Jeremia.’
- Lucas:**
(9:19b-20) ‘En nog weer anderen dat een van de vroegere profeten is opgestaan,’ antwoordden ze.
‘Maar jullie,’ zei Hij tegen hen, ‘wie zeggen jullie dat Ik ben?’
Daarop antwoordde Petrus:
‘De Messias van God!’
- Johannes:**
(6:69) ‘Wij geloven en weten dat Jij de Heilige van God bent!’
- Matteüs:**
(16:17-19) Toen antwoordde Jezus:
‘Simon zoon van Jona, gezegend ben jij!
Want vlees en bloed hebben jou dit niet geopenbaard,
maar mijn Vader, die in de hemel is.
Daarom zeg Ik je nu dat jij Petrus bent,
en op deze rots zal Ik mijn gemeente bouwen,
en de poorten van de onderwereld zullen haar nooit overwinnen.
Ik zal jou de sleutels van het koninkrijk van de hemel geven,
en alles wat je bindt op aarde zal gebonden zijn in de hemel,
en alles wat je losmaakt op aarde zal ontbonden zijn in de hemel.’
- Johannes:**
(6:70b-71) Heb Ik jullie, de twaalf, niet Zelf uitgekozen?
Toch is één van jullie een tegenstander!’
Dit zei Hij over Judas Iskariot, de zoon van Simon,
omdat hij, een van de twaalf, Hem zou verraden.
- Matteüs:**
(16:20-23) Toen beval Hij zijn discipelen om tegen niemand te zeggen dat Hij de Messias was.

Van toen af aan begon Jezus zijn discipelen duidelijk te maken dat het noodzakelijk voor Hem was om naar Jeruzalem te gaan, om veel te lijden door de oudsten, overpriesters en schriftgeleerden, om gedood te worden en op de derde dag te worden opgewekt.

Petrus nam Hem apart en begon Hem de les te lezen:
‘God verhoede het Meester, dat zal Je niet gebeuren!’
Hij keerde zich naar Petrus en zei:
‘Wegwezen, Satan! Ga achter Mij!
Je bent een struikelblok voor Me,
dit zijn menselijke gedachten – niet die van God.’
- Marcus:**
(8:34a) Toen riep Hij de mensen bij Zich, samen met zijn discipelen.

Lucas:
(9:23-25)

Tegen hen allemaal zei Hij:
'Als iemand achter Mij wil komen, moet hij niet zelfgericht zijn,
maar dagelijks zijn kruis opnemen, en Mij volgen.
Want wie zijn ik wil redden zal het verliezen,
maar wie zijn ik verliest omwille van Mij, die zal het behouden.
Want wat levert het een mens op als hij de hele wereld wint,
maar zichzelf verliest of schade lijdt?

Matteüs:
(16:26b-27)

Wat zou iemand kunnen geven in ruil voor zijn leven?
Want de Mensenzoon zal spoedig komen
in de glorie van zijn Vader, met zijn boodschappers,¹
en dan zal Hij iedereen belonen naar zijn daden.

Lucas:
(9:26)

Wie zich voor Mij en mijn woorden schaamt,
de Mensenzoon zal Zich ook voor hem schamen
als Hij komt in zijn luister en in die van de Vader
en van de heilige engelen.

Matteüs:
(16:28)

Ik verzeker jullie:
Er zijn sommigen die hier staan die de dood niet zullen proeven
voor ze de Mensenzoon in zijn koningschap zien komen.'

- (17:1-2a) Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en zijn broer Johannes met Zich mee een hoge berg op.²
En voor hun ogen transformeerde zijn uiterlijk.
Lucas: Toen Hij in gebed was, veranderde de uitstraling van zijn gezicht.
(9:29a)
- Matteüs:** Zijn gezicht straalde als de zon, en zijn kleren werden wit als het licht.
(17:2b)
- Marcus:** Zijn kleren werden oogverblindend wit als sneeuw,
(9:3) veel witter dan iemand het op aarde ooit zou kunnen wassen.
- Lucas:** En kijk, twee mannen praatten met Hem:
(9:30-33) het waren Mozes en Elia, in luister verschenen,
die spraken over zijn einde dat Hij weldra in Jeruzalem moest volbrengen. Petrus en die bij hem waren,
waren diep in slaap, maar ze werden meteen klaarwakker.
Ze zagen zijn luister, en ook de twee mannen die bij Hem stonden.

Toen zij bij Hem vertrokken zei Petrus tegen Jezus,
niet beseffend wat hij zei:
‘Meester, wat goed dat wij hier zijn. Laat ons drie tenten³ maken:
één voor Jou, één voor Mozes en één voor Elia.’
- Matteüs:** Terwijl hij nog sprak werden ze overschaduwd door een stralende wolk.
(17:5a)
- Lucas:** Toen een wolk hen overschaduwde werden ze bang.
(9:34b-35a) Er kwam uit de wolk een stem die zei:

‘Dit is mijn Zoon, de uitverkorene

de Geliefde, in Hem vind Ik grote vreugde.⁴
Luister naar Hem!’
- Matteüs:** Toen ze dat hoorden vielen de discipelen languit op de grond,
(17:5b-7) overweldigd door angst.
Maar Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei:
‘Ga staan en wees niet bang!’
- Marcus:** Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, alleen Jezus.
(9:8)
- Matteüs:** Toen ze de berg afdaalden gebod Jezus hen:
(17:9) ‘Vertel niemand over het visioen
totdat de Mensenzoon uit de doden is opgestaan.’
- Lucas:** Zij zwegen erover en vertelden in die tijd niemand iets
(9:36b) over wat zij hadden gezien.
- Marcus:** Maar met elkaar spraken ze over wat ‘uit de doden opstaan’
(9:10-13) zou kunnen betekenen.
Zij vroegen Hem ook:
‘Waarom zeggen de schriftgeleerden dat eerst Elia moet komen?’
Hij antwoordde hen:
‘Inderdaad komt Elia eerst om alle dingen te herstellen.⁵
Over de Mensenzoon is ook geschreven
dat Hij veel moet lijden en zal worden geminacht.⁶

Maar Ik zeg jullie ook dat Elia al is gekomen
en ze hebben met hem gedaan wat ze wilden,
zoals over hem is geschreven.⁷

Matteüs: Ze hebben hem niet herkend (...) en zo zal de Mensenzoon
(17:12b, 13) spoedig op dezelfde manier door hen lijden.
Toen begrepen de discipelen dat Hij het over Johannes de Doper had.

Marcus: Toen ze bij de andere discipelen kwamen,
(9:14-16) zagen ze een grote menigte om hen heen
en een paar schriftgeleerden die met hen discussieerden.
Zo gauw ze Jezus zagen werd de menigte overweldigd door ontzag.
Ze renden naar Hem toe en begroetten Hem.
Jezus vroeg hen:
'Waarover discussiëren jullie met hen?'

Lucas: Een man uit de menigte riep: 'Meester, ik smeeik U
(9:38) naar mijn zoon te kijken, want hij is mijn eniggeborene.'⁸

Matteüs: De man kwam naar Hem toe, knielde voor Hem neer en zei:
(17:14b-15a) 'Meester, ontferm U over mijn zoon,
want hij is maanziek en hij lijdt vreselijk.

Marcus: Hij heeft een geest die maakt dat hij niet kan praten;
(9:17b-18a) hij overmeestert hem en verscheurt hem.

Lucas: Hij krijgt stuiptrekkingen, schreeuwt het plotseling uit en schuimbekt.
(9:39b)

Marcus: Dan knarst hij met zijn tanden en blijft levenloos liggen.
(9:18b)

Lucas: Hij laat hem bijna niet los en mishandelt hem.
(9:39c-40) Ik heb uw discipelen gesmeekt om het uit te drijven,
maar ze konden het niet.'

Marcus: Jezus antwoordde hem:
(9:19-27)¹ 'O ongelovige generatie! Hoelang zal Ik nog bij jullie zijn?
Hoelang zal Ik jullie nog verdragen? Breng hem bij Mij!
Ze brachten de jongen bij Hem.
Zodra de geest Hem zag, deed hij de jongen stuiptrekken;
hij viel op de grond en lag schuimbekkend te kronkelen.
Toen vroeg Hij aan zijn vader: 'Hoelang speelt dit al bij hem?'
'Vanaf zijn kindertijd,' zei hij. 'Vaak werpt het hem in het vuur
en dan weer in water om hem te doden.
Maar als U iets kunt doen, help ons dan! Ontferm U over ons
Jezus zei tegen hem:
'Als U kunt? Alle dingen kunnen - voor wie gelooft.'
Meteen riep de vader van de jongen uit:
'Ik geloof. Help me met mijn ongelooft.'

Toen Jezus zag dat er een menigte samenstroomde,
bestrafte Hij de onreine geest en zei:

36. DE OPSTANDING EN HET LEVEN

Matteüs: (19:13) Toen brachten [mensen] kleine kinderen bij Hem, met de bedoeling dat Hij hen de handen zou opleggen en [voor hen] zou bidden.

Lucas: (18:15a) Ook brachten ze pasgeborenen naar Hem toe.

Marcus: (10:17a) [Jezus] was klaar om op weg te gaan.¹

Lucas: (18:15b) Toen de discipelen zagen wat er gebeurde, berispten ze hen.

Marcus: (10:14a) Maar Jezus was verontwaardigd toen Hij dat zag.

Lucas: (18:16-17) Jezus riep hen bij Zich en zei:
‘Breng de kinderen bij Mij en houd hen niet tegen,
want het koninkrijk van God is voor hen.
Ik verzeker jullie: wie het koninkrijk van God niet verwelkomt
als een kind, zal het nooit binnengaan.’

Marcus: (10:16) Toen omarmde Hij hen, legde hen de handen op en zegende hen.

Matteüs: (19:15b-16a) Toen trok Hij verder.
Er kwam iemand naar Hem toe.

- Marcus:** De man rende en viel voor Hem op zijn knieën.
(10:17b)
- Lucas:** Hij was van aanzien en vroeg Hem: 'Goede Meester,
(18:18) Wat moet ik doen om het eeuwige leven te krijgen?'
- Matteüs:** 'Wat voor goeds moet ik doen?' vroeg hij.
(19:16b en 17a) Jezus zei tegen hem:
'Waarom vraagt u Mij naar het goede?'
- Lucas:** Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve God alleen!
(18:19)
- Matteüs:** Maar als u werkelijk het leven wilt binnengaan,
(19:17b-18a) onderhoud dan de geboden.'
'Welke?' zei hij tegen Hem.
- Marcus:** Jezus antwoordde: (...)
(10:18a en 19) 'U kent de geboden:
 *"Moord niet; pleeg geen overspel.
 Steel niet; leg geen leugenachtige verklaring af.
 Doe niemand tekort.² Eer je vader en je moeder."³*
- Matteüs:** En: *"Heb je medemens lief als jezelf."*⁴
(19:19b-20) 'Dat heb ik allemaal gedaan,' zei de jongeman tegen Hem.
'Waarin schiet ik dan nog tekort?'
- Marcus:** Jezus keek hem aandachtig aan en had hem lief.
(10:21) Toen zei Hij tegen hem: 'U mist nog één ding.
- Matteüs:** Als u volledig wilt zijn, ga en verkoop dan wat u bezit
(19:21-22) en geef [het] aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel,
en kom en volg Mij!
Maar toen de jongeman dit had gehoord,
ging hij verdrietig weg, want hij was heel rijk.
- Lucas:** Toen Jezus zijn verdriet zag, zei Hij:
(18:24) 'Binnengaan in het koninkrijk van God is moeilijk voor wie rijk is!'
- Marcus:** De discipelen waren geschokt over zijn woorden.
(10:24) Jezus antwoordde hen nogmaals:
'Kinderen, het is moeilijk om Gods koninkrijk binnen te komen
voor wie op zijn rijkdom vertrouwt!
- Matteüs:** Ik zeg jullie nogmaals:
(19:24-25a) Het is makkelijker voor een kameel
om door het oog van een naald te gaan
dan voor een rijke man om het koninkrijk van God binnen te gaan.'
Toen ze dit hoorden waren de discipelen geschokt
- Marcus:** en ze zeiden tegen elkaar: 'Wie kan dan worden gered?'
10:26b-27) Jezus keek hen aan en zei:
'Bij mensen [is dat] onmogelijk,
maar bij God niet. Want bij God zijn alle dingen mogelijk.'
- Matteüs:** Petrus reageerde en zei tegen Hem:
(19:27-28) 'Kijk, wij hebben alles losgelaten om Je te volgen.